

der er sagt heri Salen af sagkyndige Mænd, at det var det værste Makulatur, vi endnu have set fremlagt paa Thingets Bord (Ufbrydelse af Berg). Ja, det ærede Medlem siger, at han maa finde sig deri, og det er han vistnok ogsaa nødt til (Berg: Nei, det sagde jeg ikke). Det ærede Medlem præfenterede os, som sagt, forleden Dag en Masse Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke selv de skarpsindigste, sluttigste og mest indsigtsfulde Medlemmer maatte erkende, at det var aldeles umuligt at gaa til Bunds i dem, men enkelte Medlemmer vare dog allerede trængte saa meget til Bunds deri, at de kunde staa op og paastaa, at der var en hel Mængde Realitetsfeil deri (Berg: Det er ikke rigtigt!). Det ærede Medlem siger: det er ikke rigtigt; men jeg har Attest af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) for, at det er rigtigt, og i den Henseende tror jeg dette ærede Medlem bedre end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; jeg tror, at det forsynvante Medlem er mere sagkyndig, og jeg tror, at det er en af de store Feil hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at han tror, at han er mere sagkyndig end alle Sagkyndige tilsammen. Det tror jeg nu ikke, og dersom det ærede Medlem vilde staa af paa sin Tro i saa Henseende og bringe sig selv ned til det, han virkelig er, vilde det gaa meget bedre. Jeg tror, at det er en stor Gæne for os allesammen, at det ærede Medlem stoler paa, at han kan magte mere, end han er istand til. Det gjør jeg ikke, jeg tager Tingen ganske naturligt og ligefrem, som den foreligger, og hvad var nu Tilfældet? Jeg har været imod at bringe denne Sag i Fællesudvalg, og vi kjende altfor godt allesammen, paa hvilken Maade den kom der. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har nok søgt at hævde, at, hvad der blev vedtaget her i Folkethinget, var Folkethingets Arbejde; men man hørte jo ved eneste Behandling, hvorledes man skyndte sig fra de forskjellige Sider at fratægge sig al Lod og Del i Indholdet af det, man her vedtog og bragte over i Fællesudvalget. Det saa længe forventede sidste Ord kom ikke. Jeg skal ikke negte, at jeg aldrig er gaaet i Udvalg med større Forventning om, at der skulde dukke noget Vidunderligt op. Jeg havde den Fornøjelse at sidde der over 8 Dage, men endnu den Dag idag veed jeg ligesaa lidt som før, hvad der var det ærede Medlems sidste Ord. Hvorledes kan det ærede Medlem finde det rigtigt, at vi næsten i 10 Maanedes skulle vente paa at faae at vide, hvad det ærede Medlem til Syvende og Sidst vil. Det er saare naturligt, at vi saa selv tage Tøilene, om jeg maa bruge det Udtryk, at man saa selv henvender sig til dem; som det ærede Medlem er vant til at kalde Modstandere, som han nu har forhandlet med i 9½ Maaned. Det er nok vore Modstandere her i Salen, men de have den samme Berettigelse til at tale med

som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og jeg. Jeg for min Part kunde gjøre det med saa meget større Sindssro, som jeg i alt Fald var vis paa, at man ikke kunde rejse nogen Væbreidelse mod os, for at vi havde henvendt os til Høire, da det ærede Medlem jo selv i 10 Maanedes har viist os Veien; men ikke destomindre hører jeg, at det skulle vi have Væbreidelser for. Lader man Gatten ligge, saar man Prygl, tager man den op, saar man ogsaa Prygl. Jeg var mig fuldt bevidst, dengang jeg satte mit Navn paa det Forslag, som her ligger for paa Bordet, at en Hærløw fik vi; i Forening med den ærede Minister vilde det ærede Medlem nok staa os en Hærløw. Det havde jeg ikke mindste Tvivl om, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at en saadan Hærløw ikke for Befolkningen med Hensyn til Lettelser vilde være bleven nær saa god som den, der her ligger for. Derfor staa mit Navn blandt Forslagsstillerne, fordi jeg var overbevist om, at en saadan Lov vilde være i Befolkningens Interesse, og jeg hører nu til min Fornøjelse, at man ogsaa fra Hærens Befalingsmænds Side kan være meget vel tilfreds med den (Berg: Hør!). Nu siger det ærede Medlem igjen „Hør“, og jeg siger ligesom det ærede Medlem for Bogenfse, at jeg glæder mig over det; thi Alt, hvad jeg kan gjøre, som baade er i Overensstemmelse med Befolkningens og Armeens Befalingsmænds Interesser, er jeg glad ved, at jeg har været med til. Igjennem det „Hør!“ har jeg det ærede Medlems Attest for, at jeg har været med til noget Saadant, og det letter mit beskæmte Hjerte, havde jeg nær sagt, i høi Grad. Jeg er ikke saa begejstret som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds over, at vi ere komne til saa store Udgifter med vort Hærvæsen. Jeg vil ved samme Leilighed sige, at jeg med Fornøjelse hørte det ærede Medlem sige forleden Dag — og jeg veed, at, naar det ærede Medlem bebuder Noget, er han saa arbeidsom og sluttig, at han nok indfri sit Løfte —, at vi kunne vente en ny Revision af Hærløven. (Berg: Det sagde jeg.) Det fornøier mig, saa har jeg altsaa forstaaet det ærede Medlem rigtig. Dersom man ved denne Hærrrevision, som jeg ikke vil haabe vil lade vente ret længe paa sig, vil opgive den almindelige Værnepligt, saa at man begynder forfra og tager under Overveielse, hvad vi kunne magte i finansiel Henseende, baade i Landets og Borgernes Interesse, kan det ærede Medlem være vis paa, at jeg skal følge med. Mere bunden er jeg ikke ved det, som her ligger for. Saa snart det ærede Medlem kommer og vil have en Revision istand i den Retning, jeg ønsker, skal jeg være med. Men saaledes som Stillingen nu er, da vi aldrig kunne faae at vide, hvor langt det ærede Medlem vil gaa, foretrakker jeg dette Forslag. Ja, forsaavidt kan man jo nok vide, hvor langt det ærede Medlem vil gaa, som man veed, at der ligger imellem det ærede